

CORONÆ
DUODECIM CÆSARUM
AUSTRIACORUM
Radius Nonus,
S I V E
MAXIMILIANI II.
PRUDENTIS
Elogium.
GENETHLIACON.

Austria cunas appara,
Sed MAXIMILIANO dignas. Calendis *Augusti* nato,
Augustas jube :

Talibus enim cunis *Augustus* nasci debet,
FERDINANDI Primi, CAROLI *Quinti Maximi* Fratris, Filius,
Hoc Parente non poterat nisi MAXIMILIANVS nasci.

Ubi non Cæsaris Astrum, sed astra micuere,
Non debuit nisi partus esse Cæsareus.

Ita in cælo Austriaco, quod nulli nocti obnoxium esse potest,
Ne ullus adsit occasus, sed perpetuus meridies,
Vicissitudinem in Oriente malunt.

Quin nulla vicissitudo est, ubi constantia Oriendi,
Et sic alter cessasse videri potest, ut in altero oriatur.

Annus fuit M. D. XXVIII.

Unus ex ijs crediderim, quibus aurea sæcula fluxere.

Infelix enim esse non potuit,

Qui sic felicissimè parturivit:

Ut cum suus orienti Sol nasceretur,

Suus Oriretur occidenti.

Vterquè idem, & alius à Tethy, suâ Austriâ,
 Quæ cùm Serenissima sit,
 Etiam Hesperia, & potuit, & potest lucem adferre,
 Genti aliàs propè noctem sitæ,
 Si stellæ quandoquè humi micuère,
 Primæ ortæ Austriacis sunt.
 Quin Austriaci, ut stellæ non sint,
 Quorum Domus Orbis firmamentum est:
 Vicem tamen omnium syderum agunt,
 Solis maximè, qui quacunquè incedit, illustrat.
 Sub *Carolo Quinto Maximo* MAXIMILIANVS,
 Major MAXIMO & ÆMILIANO,
 Miles esse didicit, à nemine melius:
 Nam, qui quoties pugnavit, toties vicit:
 Et sæpius quàm ferrum strinxerit, triumphavit;
 Non potuit nisi triumphos docere.
 Aliud MAXIMILIANVS non discere,
 Tanti magistri auspicijs discipulus, triumphalis etiam.
 Miles factus, rudimentum bellorum ponit in Regno:
 Palæstra Hispania fuit.
 Nemo dignior sceptro, quàm Miles.
 Militia enim disciplina imperandi est.
 Hoc dispar, quòd illa Marte, hæc arte triumphet.
 PHILIPPO MAXIMILIANVS successit:
 Nomen dispar, res eadem;
 Vix enim Austriaci ultra nomina dissident.
 Quibus eadem Virtus Magistra, mores,
 Fortuna & Majestas cunas instruit, orbis aras,
 Accessit Felicitati regni Maria secunda Austriaca,
 Hac *Friderici Quarti pacifici* Abnepte, *Pronepte Maximiliani Primi*,
 CAROLI Quinti *Maximi* filiâ, nuru FERDINANDI Primi,
 Quid Hesperia desperet, quid non speret?
 Non jam occidens, sed meridies regnorum:
 Additâ enim soli suo Cynthiâ, dies micabit sine Vesperè,
 Eâ felicitate radiorum,
 Vt in plenissimâ luce etiam stellas numerare fas sit,
 Solis seu filios, seu filias.
 Triumphabit occidens se miraculis genitum,
 Et novissimo miraculo id firmamentum nactum, quòd ortum
 sine occasu habeat.
 Evocatus à Parente MAXIMILIANVS

Ioannem Sigismundum Transylvaniae Principem Solymanni clientem,
Barbaricis copijs Pannoniam invadentem,
Vicit, fugavit indubiâ Victoriâ.

Nam MAXIMILIANO assueverat,
Cum sub *Carolo Maximo* non pugnâs, sed triumphos disceret,
Tam Victor, quàm miles.

Hinc, qui ad laureas evocari debebat, evocatur ad coronas;
Et qui triumphare debebat, iubetur imperare.

Tanti interest scire gladium regere, ut scias sceptrum:
Nam, qui in hostes aptè vibratur mucro, civibus asylum est,
Et qui miles vincit, Victor tuetur, & regit,
Cruentus hostibus, civibus amicus.

Hoc Austriacis agnatum est, ut nemo illis hostis sit,
Nisi qui subditis, & qui D E O:

Arma illi ignorabunt,
Quàm diù nec D E O, nec civibus quisquam inimicus erit.
Ita pacem suam cæli pacem putant,

Nec aliâ dignantur lauru coronari, quàm quæ Dei triumphus sit.
Uno eodemquè anno ter coronatur,

Rex Bohemix, & Ungariæ, & Imperator:

Hoc præter Albertum Secundum uni MAXIMILIANO contigit.
Applaudere novæ gloriæ vetusto idiomate,

מבטימיליאנוש ב חבם:

בשנת אהרן שלשה עטורת

ביום ברסר לבן וצדק:

Nosce quantus sit, quem orbis non parem sed majorem censuit,
Dignum tanto Cæsare suffragium.

Abdicanti CAROLO, succedenti FERDINANDO Parenti
MAXIMILIANVS

Substituitur,

MAXIMIS MAXIMVS.

His humeris tutus orbis resederit:

Nam toties laureati fulmen cavebunt.

Solus Solymannus contremuit non dignum his humeris onus,
Et cecidisset,

Nisi superstes esse deberet, qui Austriacos timeat,
Suis amabiles.

ΕΙ καὶ ποικῶ σепτὴν πλευρῶν
ἰσπερασπιστῆς πέλουκι πυκνῶι.

Καὶν σηεῖζει ἰσπάτας θύρας
τῶ στραπῶτης ξίφει ἑνοπλῶ
εἰ μὴ αἰδῶ οὐν πῶς οὐκείνους
Σφίγγει ἔρωσ εἰς πῶν βασιλῆα.
ἔυτε ὁ Νότῶ ηἰεῖξη αἰελλη,
Σὺν στραπῶτη ἰσπερασπιστῆς
Ἀμὶ ἀγνώμων Φεῦζει ἀνάπαλιν.
Γνα βιοῖς γοῦν ἀφρόντηςῶ,
Δορυφόρος σε ἢ αὐτὸς ἔρωσ
ἔσω, ἢ ὧν ὁ ἔρωσ ἀρχεῖ.
τότ' ἀκυρῶς ἀικαμένη ὀργῶς
ἐψήσει, τριγλώχνα αὐτῶς
βέλη ἀνωθεν Ζεὺς ὀμοκλήσει.
Αὐτῶς Ἀρης βαρβαρόφωνῶ
ξίφεια σείσει, εἴτε σίδηρον.
Ἀπαρατ' ἔσονταὶ ἀδου ἀπειλαῖ.
ὄχυρὸς σήσεις κῶρῶ τὰ τῶνσων
Ἡπαρα. Τούτοις ἔσανεν ὄπαλοις
ὄχυρὸς Καῖσαρ ΜΑΞΙΜΙΔΙΑΝΟΣ,
ἐπ τῶν ἐθνῶν ὅτε τὰ ὄπλα,
παικπῶνων ἔβρεμον κύκλω.
Καὶ θεηκῶν ὅταν ἡ μανία
τῆς διῆ Σελήνης σήματῶ πάντη
Θεῖσα, σίδηρον ἀνεκρῶδαινε.
ἔσανεν ὄχυρὸς, ὅπ τῆν πλευρῶν
ἰ ἔρωσ Ἀρῆ πάντῶς διέδρασε.
ἰ ἔρωσ διήσα πάντῶ τὰ νικῶ.

Mansit ergo Turcia theatrum fortitudinis Austriacæ,
In quô ipsa & Heros & Imperatrix, & famæ suæ Domina,
Ageret ad plausum plusquam totius orbis Christiani.

Sed ne Solymanus vel fugeret, vel caderet,
Prævertentibus interitum fati,
Et fugæ & morti eripuerunt.

Nobilius factura funus, si manu MAXIMILIANI cecidisset:

Cuius fortitudo, cui nemo tunc par fuit,

Pretiosa fecisset, seu vulnera, seu funera,

Quòd heros dignatus sit vincere, qui vinci non poterat.

Illi se deberi victoria falsa est, cum citra discrimen vinceret,

Solymanno adeo adversa fuit

Ut nec victoris gladium, nec vultum ferret,

Adeoque abegit in fugam,

Ut plusquam citato impetu planè è vitâ fugerit.

Suum Ducem exercitus secutus imbelli fugæ superfuit:

Hoc illaudatus,

Quòd potuerit se fugisse reminisci,

Nec

Nec didicerit laudabili magis exemplo sic fugâ se proripere,
Ne ignominia superesset.

Constantiâ Serinij Comitibus in defensione Sigeti,
Et tua MAXIMILIANE felicitas Pæana accinant;

Quin tu ipse tibi;

Nam major est,

Quàm ut ab alijs, nisi à te dicaris, vel scribaris, MAXIMVS.

Tantæ Panegyri solus tu sufficis;

Quidquid enim tantum miramur, & mirari possumus,

Satis non laudabimus.

Te milite pax firma fuit, te Imperatore Imperium,

Imò orbis;

Nisi iam trita illius essent infortunia,

Et tam infelix esset, quàm volubilis,

Cujus infelicitas tuæ felicitati non conveniebat:

Et quia Victorem te maluit, quàm Imperatorem,

Tuæ Virtuti ingratus.

Qui fovere magis amabas, quàm cedere,

Plagas habuit pro pertinaciâ, qui habuisse poterat pacem.

Sed & hoc virtutis tuæ erat, & felicitatis illius, licet infelix esset,

Quòd vel sic dignabaris prodesse.

Et ad amabilitatem plagæ fuit, quòd à te infligeretur.

Ita MAXIMILIANI Fortuna imperio adversa esse

non poterat.

Nam & ille à Majoribus suis didicerat:

Sic imperare, ut amaret, amari ipse dignus.

Sic præliari, ut defenderet, Asylum orbis.

Nec minor togâ, quàm sago sic imperavit MAXIMILIANVS,

tanquam Pater esset,

Sic punuit, tanquam Iudex non esset.

Nempe faciliùs servantur leges, quæ non cogere, sed allicere

videntur.

Nec amabilius imperium est,

Quàm quod dissimulatâ potestate, ne tyrannis sit, imperium non est:

Imò est:

Sapè vel nutus sufficit Orbi regendo.

Abi Archimedes, qui movendo orbi, nescio quæ spatia rogas, artis tuæ

pretium facturus, quod non est.

Vnus MAXIMILIANVS uno nutu orbem emovit,

Sed in sua obsequia.

Non

Non poterat, nec debebat MAXIMILIANO nisi orbis flecti.
Tanto Domino hæc obsequia.

Nam qui sic imperat, ut & Pater sit,
tam meretur amari, quam honorari.
Aulam suam Universitatem artium fecit, ipse linguarum universitas.
Illi multi impares, qui multis par.

Cum omnibus audebat loqui, cum ipso pauci poterant.
Ofor otij MAXIMILIANVS, etiam officinam esse iussit aulam suam.
Primus hic esto Aphorismus Politicus, vel sic docente MAXIMILIANO,
Labor.

Hoc imperia vegetantur, otio diffluunt.
Et quò saniùs moveretur imperium, momentum in corde posuit
Aula sua.

Nam inde in membra vita propagatur, ubi fons illius:
Nec aliunde funera Imperij, imò Monarchiarum processere,
Quam quòd hanc vità defecerit, quà augeri debebat.

Otiò languet, quidquid viget labore,
Et extra constantiam est, quidquid stagnat,
Hoc est, incipit non vivere.

Veterum luxus pessumdedit imperia,
Et malè feriata cessatio potentiam & maiestatem tumulavit.

Consilia experièntià roborantur,
Hæc absque labore non est,
Neque vires veniunt sine Exercitio.

A Maximiliano orbis didicit, aut didicisse potuit perennare.
Ut scias exempla regum, monita subditorum esse,
Et ut leges etiam præcepta,

Nam nihil in illo fuit, quod æternitatem non mereretur,
Quod consecutum non fuerit.

Virtus omniscio, fama omnilingui parentat.
Imò non parentat, sed sic litat,
Ut etiamnum vivat.

Ita rarò moriuntur Austriaci,
Qui memoriam hominum tumuli loco cum habeant,
Sic conduntur, ut pretium immortalitatis sit,
Quod nullus illorum oblivisci possit, nemo debeat:
Sic vivunt, ut morte immortalitatem redimant.

MAXIMILIANE AVSTRIACE.

Et quia iam astris additus,
Ex oriente ortum sydus matutinum,

Cæsarum sanguis, Cæsar ipse, hostium terror, amor civium,
 Orbis Decus, Dive Auguste,
 Partus Austriæ, Orbis felicitas.
 Ex quô imperare cæperunt Austriaci, sceptrô sibi constiterunt ;
 Ita, & quæ olim sic mobilia fuerant ,
 Vt de manu in manum, sed alienam voluerentur ;
 vel potiùs lentiùs ruerent, crudeliùs peritura.
 Nunc in *Quadro* consistunt *Lapide*, plusquam *Angulari*,
Annulari :
 Qui non semel redux, eò, unde eminet, redit,
 Fatidice calame, scribe quod voves, imò quod ambis, Evulga
 Quod amas :
 Quod orbis evulgavit :

à FERDINANDO III.

Ad *Quartum* non descendit imperium, sed ascendit.
 Olim Austriaci, virtute ijdem, nominibus distinguebantur,
 Omnes imperio digni :
 Nunc nihil superest amplius.
 Ita Virtus illis eadem, etiam nomen, imò & omen.
 Hoc addo :
 Æternitati Majestatis Vestræ, æternitati Imperij, imò
 imperiorum,
 Virtus vestra efficiet, imò effecit ;
 Quid hæres calame ?
 Quid cessas ?
 Orbis approbat ,
 Virtus vestra effecit :
 Vt imposterum nulla suffragia valeant ; nam in uno eligentur
 Omnes ;
 Nec facilè improbabit in alijs, quod in *uno* approbaverit.
 Omnibus eodem FERDINANDO.
 Quod, ut fiat, consuetô MAXIMILIANO symbolô,
 ominor :
 DEVS providebit. Etenim :

*C*æsareas, mortale genus, quid quærimus aulas ?
 Et fultum augustâ nobilitate thronum ?
 Scilicet ille dies, quem sceptrâ micantia gemmis
 Accendant, purus stat sine labe dies.

*Aut qui iura vago partitur, & imperat orbi,
Iure suo totas possidet orbis opes:*

*Qui vè sedet solio Cæsar sublimis eburno,
Vallatus totâ prosperitate sedet.*

*Fallimur, & nullo jaculamur spicula iactu,
Ludibrium volucris spicula facta Noto.*

*Qui tali sua vota jacet temerarius arcu,
Vota per Æolias fert abitura vias.*

*Aut refugos croceo venatur in æthere cervos,
Et desperatas littore captat aves.*

*Annè alios augusta petit sibi curia Reges,
Qui versent docili regia sceptrâ manu?*

*Nempè Palatini cui creditur inclyta regni
Purpura, ut æterno par diadema Iovi;*

*Ille suæ sic vota spei super æquore vasto
Explicat, & medias navita plaudit aquas;*

*Vt captet Zephyros, quos non mortale tumescens
Æolus in dubias præcipit ire vias.*

*Sed quibus à magno, jussus spirare, Tonante
Incidit Elysiâ de regione favor.*

*Hic, seu turbatum furij discordibus æquor,
Misceat ereptum nocte nigrante diem:*

*Se regit, & nullâ pectus turbante procellâ,
Dulcia securæ somnia pacis agit.*

*Candida, dum solum spirant præcordia Numen,
Hic hærent patriæ spicula fixa spei.*

Seu lethum intentet canibus stipata cruentis
Scylla, feros tacito suspicit ore canes.
Ac velut Æolio tremefactum flamine germen
Despicit, arboreas dum ferit aura comas.
Tali lege meus pandit sua carbasa Cæsar,
Carbasa quæ totâ promovet Auster ope.
Dum quidquid socio discors movet agmine turba,
Infra animum docili dexteritate locat.
Edoctus fidisse DEO, cui regna dicati
Pectoris, & plenos tradit amore sinus.
Huic ubi Cæsareas nil anceps credidit arces,
Omnia fortuitæ discutit arma necis.
Fortunamquæ suo non æquam adstare duello
Ridet, ut infracti languida tela senis.
Imbellesq; minas, & quæ Rhamnusia torquet
Objecto clypei margine tela capit.
Lethiferumq; sibi parat inde, ac fulminat enses,
Quò metat oppositum Martia dextra caput.
Scilicet ut duris quæ tonsa bipennibus ilex,
A ferro geminas ducit, & auget opes.
Aut velut Isacijs, quæ floret palma Viretis
Palma, manu pressum non positura caput.
Aude Carpathio totum demergere Ponto,
Pulcher ut è vitreis surget Eòus aquis.
Ad luctam, bellumq; voca: pugnantis ab ipsâ
Cuspide divulsam subtrahet ensis acum.
O decus Austriadum! magnis ô dedita Divis
Pectora, quæ totum iam sibi Numen habet!

*Nec patitur dubiam Dominis illudere sortem,
Quosq; vehunt trepidos aspera fata metus.
Nam sic stelliferi statuunt prætoria Regis,
Et falli indocilis Numinis urna jubet.
Pro populoq; Deoq; suis qui regna gubernant
Legibus; his ater non valet ire dies.*

